

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,
nr. 145,
Vineri,
22 iunie
1990
4 pagini
1 leu

În 6 luni, uitînd (reamintindu-ne), basmul...

Dă, calendarul ca o clepsidră cu avertizor (eventual electronic) ne reamintește că s-au scurs, pînă azi, 6 luni de la primul act al victoriei Revoluției. Primul act abia, pentru că ar fi un nonsens — principial și metodologic — să scriem pur și simplu Victoria Revoluției, ceea ce i-ar putea duce cu gîndul, pe unii, că am isprăvit, că nu mai avem temeuri spre a o duce mai departe, spre zările pe care, atunci și acum, le-am enunțat abia și le mai repetăm enunțul, din motive binecuvîntate. Cine scria, oare, că nu există revoluții pe care să le făptuești azi și apoi să te duci liniștit la culcare? Și credincioșii, dar și contestatarii faptelor și facerilor cu obîrșia în acea zi binecuvîntată de 22 decembrie 1989 vor trebui — puși în fața evidenței — să-și remodeleze opiniile după datele bilanțiere și conotațiile lor (atenție la multiplanitatea presupusă de subliniere!).

Sigur, mulți vor spune — pe drept! — că acest tablou putea fi cu mai sigure albul și limanuri (politic, economic, social, spiritual, moral), dar să nu uităm circumstanțele și lucrătura lor în adînc, lucrătura nu o dată cu efectul „picăturii chinezești”: decenii ale celei mai acerbe și sălbatice dictaturi, exacerbare de grad maxim a acelei generice dictaturi, barbară și virulentă prin scop și mijloace și consecințe; o decădere, în plan concret social și psihosocial de un nivel greu imaginabil; suferința imensă și toate sechelele cu care ne-au învrednicit, în secolii, poziția de „sentinelă fixă, în calea tuturor viiturilor și vînturilor”, măcinată de tot ce a putut naște mai agresiv zvircolirile Istoriei; starea pregărită, redusă la

minimum — minimorum, la abia reminiscență a ceea ce politologii numesc „societatea civilă”; starea și urmarea unor proiecte și faceri megalomane, totul conturînd clar, cu șase luni în urmă și mai devreme, ieșirea noastră din istorie.

S-a făcut mult, s-a făcut puțin, s-a făcut suficient, s-a făcut insuficient, am făcut mult, am făcut puțin, noi toți cu mințile și credințele noastre? Istoria va decide!

Cerți sunt doar mugurii. Mugurii libertății de opinie și de exprimare, de manifestare și de întreprindere în arie

EDITORIALUL ZILEI

politic axiologică și social-economic praxiologică, mugurii democrației. Desigur, ca-n orice suîș sisific, bolovanul a cauzat și dureri și victime. Ca-n orice naștere au fost și vor mai fi dureri. Edificiul pe care ni l-am propus, fascinant prin proporții umaniste, va mai cere jertfe, va mai sacrifica meșteri pînă cînd zidirea, ce-și va ingloba martirii, ca un memento peste timp, va fi pe măsura vrierii noastre și a istoriei noastre, pînă să fie astfel încît să ne răzbune toate umilințele la care ne-a supus Timpul și Istoria.

Sigur că pentru toate acestea ne trebuie răbdare, speranță, consens național și voință neștirbită de a lucra cinstit în ogrorul prosperității Patriei.

Aceste accente pentru că ar fi fost să cedăm unei tentații frivole vorbind despre nașterea și copilăria Revoluției ca despre Făt-Frumosul din basmele noastre (... care creștea într-un an...).

TRIBUNA

Pentru ajutorarea handicapatilor

Persoanele particulare, întreprinderile, instituțiile și asociațiile pot aduce o rază de speranță în recuperarea handicapatilor pentru societate depunînd orice sumă de bani în contul 45.11.09.17 C.E.C. Sibiu. Subvenționînd, dăm speranțe.

Orientare turistică

De la Comisia județeană de orientare aflăm că sîmbătă, 23 VI a.c., ora 16 și duminică, 24 VI a.c., ora 10, în pădurea Cătrina vor avea loc etapele județene de orientare pentru seniori. În afara concursului pot participa juniorii și seniorii nelegitimați din județul Sibiu.

Nu poluării!

Măsurile întreprinse de centralele și ministerele de resort pentru ameliorarea situației extrem de grave a mediului ambiant, puternic afectat de noxe ultra-toxice din zona Mediaș-Copșa Mică, au rămas, practic, fără un rezultat concret. Promisiunile guvernului și ale conducătorilor celor două întreprinderi, I.M.M.N. și Carbosin, nu au fost respectate, depășindu-se termenele fixate de comun acord în vederea ameliorării situației.

În acest context, prin eforturile conjugate ale reprezentanților Mișcării ecologiste, ale Sindicatelor libere și ale municipalității orașului Mediaș, se va organiza sîmbătă, 23 iunie 1990, MARSUL DE PROTEST spre Copșa Mică, unde se va da o tire unei note de protest întocmite de comisia de acțiune desemnată de formațiunile amintite.

Succesul acțiunii va depinde de sprijinul efectiv al tuturor locuitorilor zonei Mediaș-Copșa Mică, care sînt chemați să răspundă în număr mare la acest apel.

Manon-Aida SANDER

Memoria Revoluției

„Nimic nu ne mai putea întoarce din drum”

...Să ne reamintim. Joi, 21 decembrie 1989, la ora 9, cîțiva tineri de la „Balanța I” încetează lucrul, trec prin ateliere și-și cheamă colegii să lăsaă întreprinderea în stradă. „Dacă celor de la Timișoara nu le-a fost frică, nouă de ce să ne fie?” În fața întreprinderii se adună un grup de circa 50 de muncitori, care pornește spre centrul orașului, îmbrăbăt de acordurile cîntecului „Deșteaptă-te române!”, difuzat oportun prin stația de radioamplificare a întreprinderii. Acestei prime coloane i se alătură apoi și alți muncitori, de la întreprinderea „Mecanica”, ca și oameni de pe stradă.

Dar, în timp ce muncitorii se organizează și porneau spre centru, alți colegi de-ai lor, care lucraseră în schimburile II și III, se aflau deja în cele două importante piețe ale orașului, devenite centre ale revoluției sibiene. Gheorghe Fesan, mastru la I.U.P.S. Sibiu, împreună cu cîțiva din colegii săi, se afla în dimineața acelei memorabile zile în Piața Unirii. Cum au ajuns aici, ne-au povestit ulterior, cînd i-am căutat la locul lor de muncă, secția „prelucrări mecanice” a întreprinderii.

„Miercuri seara, ca de fiecare dată cînd eram în schimb de noapte — relatează maestrul Fesan —, ne-am adunat pentru instructajul de protecția muncii cu întregul schimb. Dar de această dată le-am spus: Toți care aveți suflet de român, veniți aici. Am scos cartea cu „Deșteaptă-te române!” și ne-am apucat să învățăm cîntecul. Am hotărît că a doua zi, la ora 9, ne întîlnim în fața magazinului „Dumbrava”. Cînd am ieșit din schimb, dimineața, le-am spus colegilor: din acest moment plec la revoluție, poate numai mai vețeți!”

De față la această discuție sînt mai mulți dintre tinerii din schimbul maestrului Fesan, care l-au urmat în dimineața zilei de 21 decembrie „la revoluție”: Ioan Lupea, Elena Tabrpa, Tiberiu Szasz, Aurelian Pirvu, Dragoș Bulancia, Martin Grommes, Ioan Cosma. În piață au mai fost și alți colegi de-ai lor; maestrul instructor Pavel Popa, un alt coleg, Oprea, venit cu un prieten Sandu. Nu era prea multă lume la acea oră. Cîteva grupuri, ca și al lor, despre care au aflat că sînt de la „telefoane”, „Balanța”, „Mecanica”, magazinul „Dumbrava”.

„Mai era și un grup de stu-

denți, între care și o fată, Doina Birză, care știa bine „Deșteaptă-te române!”. Își amintește în continuare d-l Fesan. A apărut printre noi și un tip bine îmbrăcat și ne-a spus că a primit telefon — că „nu se mai ține nici o ședință” și că ne va anunța el cînd se va ține. În acest timp, pe stradă două ARO de miliție se învîrteau într-o parte și alta. Dar, la un moment dat, un bărbat cu căciulă brumărie a zis: „No, haideți mă, dacă tot am venit aici, s-o începem!” Ne-am grupat și, cîntînd, am început să înconjurăm ceasul din fața magazinului. Aproape imediat au apărut mașini cu milițieni echipați cu scuturi și bastoane. Au intrat în noi, ne-au împins și ne-au împrăștiat. Pe unii i-au prins și i-au băgat în dubă. Alții au intrat în magazin sau în pasaj.

Dintre cei intrați în magazin nu toți au scăpat. Unii erau recunoscuți și imediat arestați. Alții, mai inspirați, cumpărau repede cîte ceva. Eventual, și un „bătător” de covoare, cum a făcut unul dintre cei prezenți. „Eu, în schimb, povestește Aurelian Pirvu, am trecut prin pasaj în partea cealaltă. Acolo era un agent de circulație care mi-a zis să dispar urgent”.

Oamenii nu s-au speriat însă așa ușor, pentru că „nimic nu mai putea întoarce din drum” — ne spun. „Ne-am mutat în Piața Republicii, foarte mulți dintre cei fugiți din Piața Unirii. Cînd am ajuns noi, a apărut și Suciu de la miliție, cu două ARO și ne ruga să circulăm. Dar se așunase deja multă lume. Niște băieți tineri au început să bată cu pumnii în mașinile miliției. La un moment dat, un ARO nu a mai putut porni și tinerii aceia s-au repezit și l-au răsturnat. Pe cei doi milițieni dinăuntru i-am scos noi. Unul era plutonierul Traian Cazan și l-am ajutat să ajungă într-o casă. Celălalt, care era echipat cu scut, a fost bătut, iar mașinii i-a dat foc o fată cu fularul său. A sosit apoi armata, întîmpinată de noi cu strigătul „Armata e cu noi”, apoi și pompierii care au pus jeturile de apă pe noi. S-au dat și gaze lacrimogene, dar tot n-au reușit să ne împrăștie. Așa a fost cu începutul. Eu, însă, și mulți, mulți alții ca mine, pînă duminică nu m-am întors acasă” — încheie maestrul Gheorghe Fesan mărturisirea sa.

A consemnat Nicolae ACHIM

CRONICĂ (PARA)PARLAMENTARĂ

Cînd în București e liniște (relativă, firește), iar în Piața Universității se circulă normal interesele ziaristilor pentru viața politică pălește, pare-se. Aceasta să fie oare explicația faptului că, la Palatul Parlamentului, lojile presei sînt aproape goale? Doar cîțiva redactori ai Radioteleviziunii și ai ROM-PRES urmăresc lucrările Adunării Deputaților.

Intrucît proiectele de regulament conțin peste 160 de puncte, discutate, fiecare separat, stîrnind uneori aprinse controverse, se pare că dezbaterile vor mai dura. Pînă ieri la prînz se adoptaseră cam cîte o treime din acestea. Oricum, se așteaptă, ca cel tîrziu în cursul zilei de azi lucrările să se încheie cu adoptarea celor două regulamente.

Ședința de joi dimineața a Adunării Deputaților a întreprins, totuși, acest proces pentru a adopta o moțiune propusă de deputata Daniela Crăsnaru. Documentul cheamă populația la comemorarea a 6 luni de la Revoluția din decembrie 1989, „eveniment crucial al destinului nostru comun”. În acest scop,

moțiunea propune formarea unei delegații a celor două Camere ale parlamentului, care, între orele 10-11, să depună coroane de flori, ceremonie care să se desfășoare cu onoruri militare. Ora 12, cînd vor bate toate clopotele în țară urmează să fie „marcată de un moment de reculegere care să ne dea prilejul nouă, celor vii, să fim încă o dată cu sufletul alături de eroii neamului”.

De interes considerabil mai mare ar fi trebuit să se bucure o declarație făcută de primul ministru desemnat, Petre Roman, agenției ROM-PRES, ignorată de ziarele centrale de joi, probabil pentru că a fost difuzată tîrziu. În acest interviu, premierul anunță că va prezenta parlamentului componența nominală a noului Cabinet și declarația sa program, în prima jumătate a săptămîinii viitoare. El mărturisește că se aștepta la numirea sa, avînd în vedere munca pe care a depus-o în momentele revoluționare: „N-am făcut altceva decît să-mi fac datoria în cea primă investiție cu caracter de provizorat și n-am altceva de fă-

cut nici în continuare”.

După ce enumeră dificultățile cu care se va confrunta viitorul guvern, care va trebui să dovedească „multă măiestrie” pentru a avea credibilitate în ochii partenerilor externi și a reduce tensiunile între grupările sociale, Petre Roman își exprimă îndoiala că ar exista prea mulți oameni responsabili care să-l invidieze pentru noua investiție.

Premierul a pledat pentru prima oară, în acest interviu, pentru grăbirea tranziției spre economia de piață, pentru că „boala gestiunii falimentare” a statului trebuie tratată „de la bun început cu remedii puternice”. Altfel — zice el, reluînd cunoscutul proverb — „boala lungă, moarte sigură”.

Premierul lasă, de asemenea, să se înțeleagă că structura viitorului guvern va fi cu totul diferită de a celor de pînă acum. Coroborînd această aluzie cu unele comentarii ale ziarului „Dimineața”, care are acces la surse de informații din anturajul președintelui, trebuie să deducem că va fi drastic redus numărul ministerelor de profil economic și, implicit, al portofoliilor.

Rîu Vadului Noi dovezi și acțiuni umanitare

Categoric, după Revoluția din Decembrie, unitățile de asistență socială din România s-au bucurat de atenția și solidaritatea întregii Europe. Acestei generoase acțiuni de prietenie și ajutorare umanitară internațională guvernul român i-a adăugat noi valențe prin adoptarea Hotărîrii nr. 484 din 7 mai 1990 în baza căreia (începînd cu data de 1 mai a.c.), se prevede mărirea considerabilă a alocației de hrană și îmbunătățirea normelor de structură pentru toate unitățile de asistență socială.

Este o mare bucurie să consemnăm, aici, la căminul-spital Rîu Vadului, în cadrul acestui semnificativ context, noi și elocvente dovezi și acțiuni umanitare.

Fotografia alăturată face transparentă (prin intermediul imaginii) bucuria dr. Valeriu Gheorghiu, directorul căminului-spital Rîu Vadului, pentru frumosul și utilul microbuz oferit în dar de doamna Klassen Antie-Schmidt din R.F.G., precum și bucuria dezmiardării unor păpuși de către acești copii predestinați de timpuriu unui univers șocant, tulburător și trist. Dar, parcă, tot mai mult, razele de soare pătrund acum la Rîu Vadului încălzind inimile și alinînd durerile asistaților. Numeroase organizații internaționale de binefacere au trimis pînă în prezent 48 de convoaie cu

ajutoare umanitare conștind din alimente, îmbrăcăminte, materiale tehnico-sanitare etc.

O cifră semnificativă: în primele 5 luni ale anului 1990 alocația de hrană pentru cei 250 de bolnavi de la Rîu Vadului a fost îmbunătățită cu 251995 lei, respectiv, cu 3625 lei pe zi. Au fost, de asemenea, repartizate bolnavilor, pe secții, (în 5 rînduri) ajutoare în haine și încălțăminte.

Relevăm, aici, inițiativa și spiritul organizatoric al conducerii căminului-spital de la Rîu Vadului, sprijinul și îndrumarea competentă din partea Direcției pentru Probleme de Muncă și Ocrotiri Sociale Sibiu cît și receptivitatea manifestată permanent în rezolvarea tuturor problemelor de interes major de către primăria orașului Tălmăciu și primăria județului Sibiu. Astfel, s-a alocat deja suma de 1 milion lei pentru lucrările de renovare a căminului-spital (care vor în-

cepe în luna iulie a.c.) și s-au realizat deja studiile de amplasament în vederea construirii unui nou cămin-spital pentru bolnavii de la Rîu Vadului. În acest context stimulat, al unei conlucrări eficiente, se înscrie și o altă acțiune umanitară inițiată de organizația olandeză „Terre des hommes”. Analizînd și discutînd la fața locului posibilitățile de renovare cît și programul de ajutorare pentru căminul-spital Rîu Vadului, domnii ing. G.H. Hidding, B.N.M. van Huijgevoort și R.M. van Dirjk au promis că se vor întoarce în curînd cu un microbuz precum și cu materialele și asistența tehnică necesare lucrărilor de modernizare a căminului-spital Rîu Vadului. Noi le mulțumim tuturor celor care, sub o formă sau alta, contribuie la îmbunătățirea calității asistenței sociale a bolnavilor de la Rîu Vadului.

Ioan VIDRIGHIN

Cazul „Dioda”: Pînă nu-i prea tîrziu...

Desigur, după alegerile din 20 mai ne așteptăm ca, pe plan local, factorii de răspundere să rezolve mai operativ și mai competent cererile cetățenilor. Libertatea, cucerită cu atîtea jertfe, s'o folosim în mod constructiv, să arătăm puterii locale cînd și unde greșește și să stabilim împreună soluțiile cele mai bune, dînd în același timp și satisfacție cererilor legitime ale oamenilor.

O asemenea situație a apărut pentru parcul de la blocurile „Dioda”, de pe Calea Dumbrăvii, unde primăria intenționează să mai construiască 3 blocuri înalte, în stil comunist, deci creînd vechilor și noilor locatari privațiuni și mai mari în locuire, în folosirea acceselor și a spațiilor libere — de joacă, de agrement, cu vegetație — de fapt inexistente.

În urma numeroaselor sesiuni ale miilor de locatari înghesuți în blocurile din zona „Dioda” — Bd. Vasile Milea, Mișcarea Ecologistă din România, împreună cu Partidul Ecologist — filialele Sibiu, și-au unit eforturile pentru a rezolva cererile locatarilor, în sensul de a clarifica oportunitatea investițiilor propuse, problemele zonelor verzi și ale spațiilor necesare unei locuiri civilizate, eliberîndu-ne cu toții de modul ceaușist de gîndire; locuirea implică anume spații de decomprimare între locuințele colective, alei și parcaje suficiente pen-

tru autoturisme, în creștere ca număr, locuri de joacă pentru copii și de agrement pentru adulți, spații verzi minimale pentru o calitate măcar la limita inferioară a aerului, pentru purificarea lui și atenuarea nivelului de zgomote din zona centrală.

Se cunosc bine condițiile de trai din cvartalul de blocuri „Dioda”, asemănătoare doar cu cele din „V. Aaron”.

Putem prezenta datele în ceea ce privește suprafața de teren plantat, față de numărul locuitorilor: este vorba de Sectorul 6 Sibiu — blocuri, cuprins între străzile A.I. Cuza, Oituz, Mărăști, Bd. V. Milea și Calea Dumbrăvii, care cuprinde 4200 locatari în blocuri de P+3, P+8 etaje. Norma de zonă verde minimă, la nivelul anului 2000, pe Sibiu, este de 6 mp/locuitor.

Actualmente, spațiul parcului Dioda cuprinde cca 1,1 ha, deci avem 2,6 mp/locuitor, de aproape 3 ori mai puțin decît minimul necesar. În ipoteza apariției celor 98 apartamente proiectate peste parc, se adaugă noi locatari și rămîn 0,25 ha zonă verde, ceea ce va duce la un indice de 0,55 mp spațiu plantat pe locuitor, probabil ceva foarte apropiat de indicele din centrul New York-ului...

Pe de altă parte, soluții pentru ridicarea confortului ambiental al blocurilor și zonei oferite Căii Dumbrăvii

există și ele pot fi suportate parțial de locatarii ce s-au angajat în acest sens: îmbogățirea plasticii de fațadă și a finisajelor la toate blocurile, acoperirea lor cu șarpantă și învelitoare de țiglă, construirea unui garaj subteran, sub o parte din zona parcului și îmbogățirea planșatei spre o adevărată zonă dendrologică, agrementată cu două fîntîni arteziene. Considerăm necesar să cerem factorilor de decizie locali, că dacă nu mai putem da mare lucru acestui ansamblu de locuințe, cel puțin să le lăsăm ce le-a dat dictatura comunistă înainte de revoluție.

A proceda altfel, înseamnă că nu ne debarasăm de practicile trecutului și ne compromitem în ochii poporului care ne-a acordat încrederea sa și ne-a dat votul în masă la 20 mai 1990.

Reamintim că în Sibiu tradițiile ocrotirii zonelor verzi sînt seculare, o primă asociație pentru înfrumusețarea orașului înființîndu-se la 1870. Continuatoarele ale acestor inițiative, în contextul politic de după Revoluția din Decembrie, filialele Sibiu ale Mișcării Ecologice din România și ale Partidului Ecologist Român vor activa împreună pentru protejarea și dezvoltarea tuturor zonelor din oraș și din județ, în ideea unui echilibru dinamic al locuirii și al dialogului cu natura.

Din partea conducerii M.E.R. — arh. Dorin Boilă, și conducerii P.E.R. — Ioan Șulea, Sibiu

Toți contra unul, unul contra toți

Mediaș, 14 VI a.c. — o zi nu tocmai liniștită în centrul orașului de pe Tîrnave. Subiectul: un tînr cu barbă. După vestimentație: sportiv. Un tînr care pretindea a fi luat parte la demonstrația „pașnică” din București în data de 13 iunie a.c. Intenția sa: de a instiga trecătorii aflați în Piața Republicii împotriva guvernului.

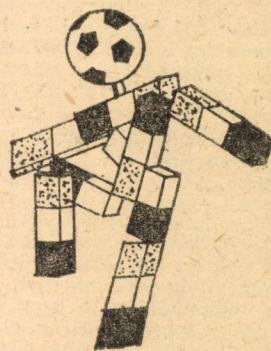
Circa 50 de persoane în jurul său purtau discuții contradictorii. Cînd tînrul a realizat inoportunitatea momentului a fost tîrziu. Pentru că s-a instalat o semicursă, între auditori și „ora-

tor”, care a atins punctul culminant în piața de zarzavat a orașului. Aici, mulțimea a blocat intersecția pînă la apariția unui polițist, am spune „curajos”, care l-a convins: S.V. Poenaru (căci așa se numește subiectul) a părăsit locul „punerilor la cale”, lăsînd populația să discute ce este bine și ce este rău în urma evenimentelor petrecute în Capitală; la data deja amintită.

Poate că d-l Poenaru, ce cu „cînste” și-a purtat insigna de Golan a învățat și regulile buneii cuviințe.

Manon-Aida SANDER

Coppa del Mondo Cu mască și fără

Jim Leighton, portarul scoțienilor, ar trebui împușcat de ai săi pentru că el le-a mîncat fabricanților de whisky calificarea în „optimi” în acel minut 81 cînd, scîpînd ca un începător balonul, i-a dat posibilitatea lui Müller să înscrie. Altfel, meciul a fost echilibrat, puțin spectaculos, cu rare faze notabile. La un moment dat, chiar am crezut că vor merge la pace, ambelor echipe convenindu-le egalul. (De, învățat cu cirul din campionatul nostru am ajuns să suspectez pe toată lumea). Cert este că brazilienii au jucat înclîcit, fără cunoștința vivacitate, iar scoțienii au fost urmăriți de ghinion pentru că în ultimul minut al partidei, de la numai 6 metri, Mo Johnston a tras în portarul Taffarel care a închis ochii și, miraculos, a respins mingea în corner. Așa că, ucenicii lui Andy Roxburgh și-au luat cimpoaiele la spinare și s-au întors acasă mofluzi. Sînt sigur că n-au fost așteptați cu flori în gară.

A urmat înfîlnirea Costa Rica — Suedia comentat din studio de doi novici cu vo-

ce îmblănită. În prima repriză, suedezii — toți cu fețele cărămizii și părul gîlbenuș — au jucat cu fundașii la centrul terenului, însă n-au reușit să marcheze decît un gol amărit prin Ekstrom, în min. 31. Am crezut că inginerul Zoran Petrović — arbitrul meciului — îl va ajuta cît de cît pe conaționalul său Bora Milutinović, „cîrmaciul” barcazului costarican. Dar n-a făcut-o. Ba, mai mult, în min. 35 le-a refuzat un penalty, Harra fiind secerat în careul nordicilor. Se părea că Suedia va obține, fără emoții, calificarea, dar în repriza a doua americanii... de centru au reușit din propria lor cenușă, reușind ce nimeni nu mai prevedea: să răstoarne rezultatul. Intîi a egalat Flores (min. 74), apoi Medford — care nu cred să fie rudă cu miliardarul american, fabricantul celebrilor mașini — a înscris golul victoriei în min. 88. Portarul Ravelli și-a rupt de pomană coardele vocale urlînd la ai lui, mai ales că ultimul gol îl are pe conștiință. Domnul Stoica — unul dintre crainici — biruit de somn ne-a arătat „o frumoasă fată din Costa Rica” (nici nu era așa frumoasă!), cînd de fapt toată suflarea telespectatorilor a văzut că erau două.

În fine, una peste alta, tucurii, infirmînd toate pronosticurile, s-au desprins, alături de brazilieni, din nisipurile mișcătoare ale grupei, în vreme ce „vikingii” se întorc în Scandinavia să-și lingă rînila.

Acest turneu final seamănă a carnaval. (n.i.d.)

Rugbi Se apropie sfîrșitul campionatului diviziei A

Așa cum anticipam, săptămîna trecută C.S.M.-ul a disputat două partide dificile. La București, cu Dinamo: scor 54—28, scor căruia, nu pentru a găsi o scuză, i se pot acorda circumstanțe atenuante. Disputată joi, deci după trîierea pe viu a evenimentelor din 13 iunie și mai ales a celor din noaptea de 13/14 cînd nici unul din componenții formației noastre n-a putut închide un ochi (echipa a fost cazată la Hotel Union, deci în focul „luptelor”). E explicabil ca pe un asemenea fond de oboseală să primești

54 de puncte, dar și lăudabil, consider eu, să înscrii 28 de puncte dinamoviștilor (în cercări Schneider, Suciu, Anton). Duminică, la Birlad, arbitrați la centru de vechea noastră cunoștință, din partida cu Dinamo disputată la Sibiu, constănțeanul Chirondojan, am avut de înfruntat în afară de echipa gazdă și un arbitraj total pîrtinitor care a înlesnit birlădenilor înscrierea a cel puțin 15 puncte din faze de joc iregulamentare. Scor final 32—6. În sfîrșit, bine că duminică, 24 iunie, acest campionat,

cu mai multe perioade de întrerupere decît oricare altul, ia sfîrșit și echipele vor intra în binemeritata vacanță, urmînd ca din luna august să se reia pregătirile pentru noua ediție, care, după ultimele dispoziții ale federației de specialitate, va avea un nou sistem de disputare, asupra căruia vom reveni. În încheiere invităm pe iubitorii de rugbi la ultima dispută a actualului campionat, duminică, 24 iunie 1990, ora 10, cînd băieții noștri vor înfîlni echipa Contactoare Buzău.

10,00
10,10
ria. I
filmul
neret
fonul
Grădi
13,00
15,00
mondi
Coreea
Urugu
re de
16,30
tate p
16,35
16,55
timest
siune
germa
sene
Actua
Reflec
filmul
răan
Crucia
Luciar
Actua
Gaude

SIB
„Lama
rele
16,30;
Art
rele
iar la
specta
bonaț

Tin
ducii
și „I
să”,

Ter
13;
19.

ME
gresu
9; 1
19.

Cer
mid,
orele
17; 1

I
„Roc
17; 1
valca
lă”,
CIS
getul
„Luc
străz
17 și

AC
câpi
orele

DU
„Sun
două
17;
AF
„Un
meie
19.

OC
„Cop
riscu
19,30
CC
„Lov
orele

AV
cere
10;

V
dă,
insta
fi
rar
vor
ploa
desc
Vinț
gene
peră
într
de,
tre
Met

Lucrările Senatului văzute din interior

Revenit la Sibiu după încheierea primei runde a lucrărilor Senatului, am solicitat d-lui senator Nicu Nan, primarul județului, câteva impresii despre atmosfera care domnește în acest for legislativ.

Deși sintem de vârste și coloraturi politice diferite (tocmai acest lucru mi se pare a fi o necesitate stringentă pentru tinăra noastră democrație) toți senatorii prezenți la primele lucrări ale acestui for legislativ au dat dovadă de multă competență și, mai ales, înțelepciune politică. Există o dorință unanimă: instaurarea unei democrații autentice în această țară atât de greu încercată, dar mai ales găsirea celor mai bune și viabile so-

luzii pentru scoaterea națiunii române din marasmul în care a fost aruncată. Există o deplină conlucrare, din acest punct de vedere, între majoritate și opoziție. O perfectă înțelegere a existat în cadrul comisiei de validare și pentru alegerea președintelui Senatului, a vicepreședinților și a celorlalte organe. Se lucrează într-un bun spirit de conlucrare și la regulamentul de funcționare a Senatului. M-am convins pe viu că democrația parlamentară românească se află pe un drum bun.

În actualele condiții C.P.U.N.-urile locale și-au cam pierdut rațiunea de a exista. Ce structuri politice se au în vedere pentru ca acestea să fie înlocuite?

COMUNICAT

cări ale acestui sector cheie, din economia națională care are termen de rezolvare data de 23 VI 1990. În situația în care aceste revendicări nu vor fi soluționate de guvern până la data de sâmbătă, 23 VI 1990, începând cu data de 25 VI 1990 ora 0,00 va fi declarată o grevă ge-

nerală pe tot cuprinsul țării. Despre rezultatul negocierilor opinia publică va fi informată prin radio și televiziune în zilele de 23, 24 și 25 iunie 1990.

Sindicatul din I.T.A. Sibiu dorește să prevină pe această cale pe toți beneficiarii serviciilor unității să-și ia măsurile organizatorice necesare.

Dumitru MANIȚIU

nerală pe tot cuprinsul țării. Despre rezultatul negocierilor opinia publică va fi informată prin radio și televiziune în zilele de 23, 24 și 25 iunie 1990.

Sindicatul din I.T.A. Sibiu dorește să prevină pe această cale pe toți beneficiarii serviciilor unității să-și ia măsurile organizatorice necesare.

DECLARAȚIE

Între 15 și 17 iunie un număr mare de creștini, membri ai Bisericii evanghelice C.A., atât laici cât și clerici, s-au întrunit în cadrul comunității Bisericii Negre din Brașov cu ocazia Zilei Bisericii.

Recunoscători pentru libertatea nou dobândită, am reflectat asupra esenței bisericii, asupra misiunii ei în lume și asupra posibilităților bisericii să slujească la zidirea unei societăți democratice și drepte în țara noastră.

Sintem profund cutremurați de recentele agresiuni împotriva unor instituții publice din București și asupra modului în care a fost restabilită liniștea publică. Considerăm că acțiunile împotriva agresorilor intră în mod exclusiv în atribuțiile organelor de ordine care trebuie să procedeze în numele legii și al ordinii și nu pot fi sarcina unei părți a populației civile, care în numele propriilor sale convingeri ciomăgește pe toți acei care, chiar aparent, au alte con-

vingeri. A investi persoane civile cu o asemenea libertate de acțiune ilegală, incită pe aceștia la rindul lor la acțiuni violente.

Drumul astfel început este în cea mai mare măsură primejdios pentru democrația noastră proaspăt dobândită, care nu poate fi concepută fără toleranță. Trebuie să se procedeze împotriva oricărei dezinformări și împotriva măsurilor care provoacă această tensiune dăunătoare. Sperăm că adevărul se va căuta prin confruntarea părerilor și că i se va face dreptate. Teļu nostru nu ar trebui să fie doar liniște, ci și deschiderea spre dialog care trebuie să se oglindească în toate mass-media. Numai tolerarea celui alt este o garanție pentru o conviețuire în pace, ca violența să nu genereze o nouă violență.

Ne rugăm lui Dumnezeu pentru viitorul țării noastre și pentru libertatea cetățenilor ei.

Brașov, la 17 iunie 1990
Ziua Bisericii Luterane

Sindicatul din I.T.A. Sibiu face cunoscut tuturor beneficiarilor de transport auto din județ că:

Federația Transporturilor Auto din România care însumează un număr de peste 60.000 membri de sindicat a înaintat Guvernului României la data de 20 VI 1990 o petiție cu 14 puncte care cuprinde principalele revendi-

4. Lt. col. Dragomir v-a informat, într-un fel sau altul, cum a folosit trupele venite de la Vilcea?

— Dragomir mi-a spus, în dimineața de 22 decembrie, în jurul orei 8 (era și Rotariu la mine), că sosesc cei de la Vilcea și că-i va trimite să păzească depozitul de carburanți. Asta a fost singura informație pe care mi-a dat-o el în legătură cu vilcenii. Asta, pe 22, pentru că informațiile pe care mi le-a dat el pe 21 decembrie și pe care văd că acum nu le mai spune (în proces N.R.), cuprindeau date foarte exacte: că în efectivul de 80 militari intră și bucătarii, și alții nu mai știu care... Ori-cum, zicea că dinăștia 80, doar 50 sînt, efectiv, pregătiți pentru luptă, ceilalți fiind auxiliari... Făcea tot felul de calcule, pe care eu nu le-am înțeles... Nu eram pregătit în probleme de-ale armatei... Deci, asta mi-a spus în 21, seara, eu spunîndu-i să ia legătura cu grl. Eftimescu... De fapt, problema a fost în felul următor: eu am vorbit cu grl. Milea și i-am spus că am nevoie de ajutor — asta, la solicitarea lor, adică a lui Dragomir, care mi-a cerut să intervin pentru a i se trimită trupe de la Craiova ori Pitești. Milea mi-a spus că nu poate să trimită nici de la Craiova, nici de la Pitești, pentru că garnizoana Craiova este rezervă pentru Timișoara, iar Piteștiul este rezervă pentru București, dar va trimite de la Vilcea. Dragomir a sărit în sus și-a spus: „Nu se poate de la Vilcea, că n-au unități militare...”. După aceea, m-a sunat grl. Eftimescu, căruia i-am spus să ia legătura cu Dragomir, ca să se înțeleagă cum îi întâmpinăm... După aceea, m-a sunat Ilie Ceaușescu, care mi-a spus că a mai analizat situația și mai trimite 120 de vinători de munte, despre care eu nu știu dacă au ajuns sau nu la Sibiu. Ori-cum, ei trebuiau să ajungă tot la Dragomir; el trebuia să-i întâmpine și, deci, să-i folosească...

— Despre sosirea lor și despre modul cum urmează să-i folosească, Dragomir avea, nu-i așa, obligația să vă informeze...

— Categorie. El trebuia să mă informeze de mai multe lucruri, dar... Nu ca să-i acord circumstanțe atenuante sau incriminante, dar în ritmul în care se desfășurau evenimentele, în învălmășeala lucrurilor...

— Cine credeți că avea interes să producă diversivne în orașul Sibiu, mai ales i-

mediat după ce ați plecat din oraș, plecare ce s-a produs, după cite s-a înțeles, pe la ora 13 fără 10?

— Deci, eu am plecat după ce am vorbit cu Rotariu. Era, cred, al 5-lea sau al 6-lea telefon, după plecare, după decolarea elicopterului (de pe C.C. al P.C.R. — N.R.) fapt care s-a întâmplat — știu exact — la ora 12 și 8 minute. Deci, după aceea am vorbit cu șeful de cabinet al lui Coman, care mi-a spus „că s-a plecat”. De fapt, la București nu mai răspundea nimeni la telefoane...

— Care a fost reacția dv. la aflarea veștii?

— Sufletească, nici una. Întrebasem la cabinetul lui Coman unde s-a îndreptat elicopterul (armata ar fi trebuit, bănuiesc, să știe unde

dus cu elicopterul, s-au dus acasă la Snagov... Părerea mea este că, în momentul cînd se intrase în sediu, (la C.C. al P.C.R.) nu se trăsese. De la București nu mi s-a spus că se trage acolo. Și am vorbit cu 3 persoane din Capitală. Am considerat că, din acest punct de vedere, problema este rezolvată, deci, se schimbă guvernul; părinții au plecat, și vin alții, logic, la putere, cum de altfel s-a și întâmplat. Dar, mi-am zis: pașnic fără probleme deosebite... Niciodată nu m-am gândit că se va întâmpla altfel decât pașnic.

— Cum vă explicați acum, post-factum, tot ceea ce s-a întâmplat? Faptul că Nicolae Ceaușescu, omul cel mai bine păzit, cel mai bine apărat din țară, a fost lăsat, practic,

vedeți dv., dacă acest lucru se declanșă, să spunem, la ora 12, sau la 11, sau la 10, cînd nu căzuse încă guvernul, nu plecase încă tata, mai înțeleg, dacă am în vedere că erau asemenea situații „fierbinți” și la Brașov, Cluj, Timișoara, București. Asta știam eu, pentru că, poate, asemenea situații au fost și în alte județe ale țării...

Dacă era un anume plan de înăbușire a demonstranților în Sibiu, el se punea în aplicare mai repede. De ce s-a pus în aplicare — dacă a fost un astfel de plan — după... Nu după ce am plecat eu, pentru că eu nu mai reprezentam, practic, nimic, ci după ce s-a plecat, de pe C.C., cu elicopterul. Fiindcă și aici s-au făcut multe speculații... Pentru că eu știu

neavind nici o legătură cu evenimentele tragice, care s-au petrecut la Sibiu. Mă refer la faptul că aceștia nu făceau parte dintr-o anume formațiune militară, nu aveau arme și n-au făcut, deci, uz de ele. Nu mă refer la voința lor de libertate sau la conștiința lor politică...

Așadar, de ce a fost nevoie să se tragă în asemenea oameni? Cine a avut — și de ce — acest interes? În 22 decembrie, pînă către ora 13, nu s-a tras. Atunci, de ce s-a tras după această oră? Cine a ordonat, dacă s-a ordonat? Pentru că, o dată cu capitularea, lucrurile erau, practic, încheiate. De ce s-a mai tras? De ce a mai fost nevoie să se facă vărsare de sînge? De ce s-a mai tras, pînă către Anul Nou? Și cine? Am înțeles că, pe cei de la Interne, i-au arestat pe toți. Apoi, cine a ridicat elicopterele? Din ordinul cui s-au ridicat acestea și au tras cu rachete asupra unui oraș suprapopulat? Doar, orașul, nu-i cîmp de luptă...

— Vă întrerup pentru a completa că, în parcul Subarini, vizavi de Spitalul Militar, i s-a părut cuiva că se trage dintr-un WC asupra spitalului. Au fost chemate elicopterele. Elicopteristii noștri au tras cu rachete, nimerind... spitalul, una intrînd exact în sala de operații...

— Păi, vedeți? Deci, elicopterele, ca să se ridice de la sol, trebuie să aibă aprobare și ordinul de misiune. Eu, făcînd aviație, știu că, întotdeauna, înainte de zbor, făceam planul de misiune. Iar ea să dai „foc de distrugere”, deci tragere directă, trebuie să identifice exact obiectivul, inamicul... Trebuie să existe înregistrate pe bandă toate convorbirile între punctul de comandă, turnul de control și echipajele elicopterelor. Le-a cercetat cineva? Pentru că, după cite cunosc eu, nici un aviator nu ar accepta să se ridice deasupra unui oraș și să tragă fără ordin expres. Mă îndoiesc că cei care au tras, din elicoptere, asupra Sibului, ar fi tras fără să aibă un asemenea ordin, că vreun aviator a acceptat să tragă direct fără a avea ordin, cu riscul de-a provoca victime și-a distruge clădirile. Deci, toate operațiunile acestor zboruri trebuie să fie înregistrate pe benzi și consemnate în rapoartele de zbor. Unde se află aceste documente căci ele trebuie să existe? Le-a cercetat cineva? De ce sînt ele ignorate, dacă se vrea să se afle adevărul?

Lucian JIMAN
(VA URMA)

Rudolf KAMLA

În exclusivitate pentru ziarul „TRIBUNA”

Nicu Ceaușescu:

„Cine va fi condamnat nu contează. Important este să se afle adevărul”

se îndreaptă)... Apoi, am ieșit din birou în antecameră și am spus „S-a capitulat!” Le-am spus celor de-acolo să-și pună lucrurile în fișete (aveam „experiența” de la Cîsnădie, din seara precedentă, unde elementele turbulente, nu demonstranții pașnici, au incendiat primăria și miliția...), pentru că, chiar dacă se dă foc, documentele să fie protejate, să rămîna pentru arhivă. După care, am revenit în birou și am vorbit cu Scărlătescu, care mi-a spus că l-a sunat Ana Mureșan. Am vorbit și cu ea și cu primul secretar de la Brașov; după aceea, am vorbit cu Rotariu. Mi-am strîns și eu citeva din lucrurile mele, hotărîndu-mă să plec și eu...

— Și-ați vrut să ajungeți la București...

— Corect, Păi, unde să mă duc? Treaba mea, în Sibiu, se cam terminase...

— Nu exista, totuși, un plan, o variantă într-un asemenea caz?

— Un plan al cui? Și în ce sens?

— Ca să vă întâlniți cu părinții...

— Nu. Niciodată nu m-am gândit la un asemenea plan, ori variantă.

— Cînd ați aflat că „s-a plecat”, nu v-ați gândit unde s-ar fi putut duce părinții?

— Nu. Efectiv nu mi-am pus problema asta, pentru că am considerat, din capul locului, că au capitulat. M-am gândit că, dacă s-au

singur pe autostradă? Altfel spus, de toată lumea a luat mîna de pe el...

— Foarte simplu. Asta-i de cînd lumea și pămîntul... Uitați-vă în istorie; așa s-a întâmplat întotdeauna. Istoria este plină de exemple de genul acesta. Problema-i alta; vedeți, s-a creat impresia că-i foarte bine păzit... și că cei ce-l păzesc sînt oameni foarte bine pregătiți. Eu mi-am spus de la început părerea, că nu aveam încredere în astfel de „specialiști”.

Nu sub aspectul loialității. Nu, pentru că asta nu contează, fiindcă, în definitiv, fiecare este plătit ca să-și facă datoria... Dar, în general, în tot ceea ce s-a întâmplat, părerea mea este că s-a plecat de la o idee puțin preconcepțată, anume că partidul este foarte puternic și că el (Nicolae Ceaușescu N.R.) este foarte bine păzit. Dar, în realitate, lucrurile nu stăteau așa. Partidul era un uriaș cu picioarele de lut, iar paza era slabă. Toată povestea era o chestie de mu-cava...

— Vă propun să revenim la întrebarea inițială, anume dacă credeți că cineva avea interes să provoace și să producă diversivne în Sibiu, după plecarea dv. din oraș, pentru că imediat s-a declanșat masacrul de pe str. Armata Roșie...

— Știu că s-a făcut masacrul... Aicea-i toată problema: de ce a fost nevoie de toată tragedia asta? Fiindcă,

bine, știam și înainte de Congres și după Congres, că s-a speculat în legătură cu persoana mea... Tocmai de aceea, vă răspund, anticipat, la o întrebare pe care sînt convins că vreți să mi-o puneți: nu vroiam să fiu nici șeful statului, nici șeful partidului! Nu m-a interesat niciodată această problemă.

— Da, dar asta putea să fie în planul...

— În planul cui? Păi, degeaba este în planul cuiva, dacă pe mine nu mă interesează... Toată lumea vorbea despre acest lucru, pe cînd eu...

— Să revenim, totuși, la întrebarea cea mai importantă: de ce s-a tras?

— Exact. De ce s-a tras? Că a existat sau nu un plan, o să vedem la ce concluzii se va ajunge la proces. Fiindcă procesul trebuie să răspundă la această întrebare. Hai să plecăm, totuși, de la bătăria greci: „caută adevărul cu toată ființa ta!” Că asta trebuie să facă procesul. Cine va fi condamnat și cît va fi condamnat, asta nu contează, dar oamenii au dreptul să știe ADEVĂRUL.

Instanța trebuie, deci, să dea răspuns la toate întrebările. Procesul trebuie să nu lase nici o întrebare fără răspuns, iar întrebările trebuie să servească, exclusiv, aflării adevărului. Pentru că au murit atîția oameni — copii, tineri, vîrstnici, femei și bărbați — nevinovați, mulți sau majoritatea dintre ei

și-au pierdut viața pentru că au fost în locul greșit la momentul greșit. Pentru că au fost în locul greșit la momentul greșit.

— Și-au pierdut viața pentru că au fost în locul greșit la momentul greșit.

— Și-au pierdut viața pentru că au fost în locul greșit la momentul greșit.

— Și-au pierdut viața pentru că au fost în locul greșit la momentul greșit.

— Și-au pierdut viața pentru că au fost în locul greșit la momentul greșit.

— Și-au pierdut viața pentru că au fost în locul greșit la momentul greșit.

— Și-au pierdut viața pentru că au fost în locul greșit la momentul greșit.

Mica publicitate

ANIVERSARI

● Cu ocazia împlinirii frumoasei vârste de 65 ani, îi dorim dragului nostru soț, tată și bunic IOAN PARAU din Alămor, multă sănătate, fericire și „La mulți ani!”.

Familia (10620)
● Cu ocazia împlinirii frumoasei vârste de 50 ani, urăm dragi noastre mame și bunici LIVIA RADU, multă sănătate, fericire și „La mulți ani!”.

Lăviu, Mia, Răzvan și Adina.
● Cu ocazia aniversării zilei de naștere, formația de ridicare de la Atelierul de zonă C.F.R. Sibiu, urează colegului VASILE POPONEA, muncitor specialist C.U.S. multă sănătate și ani mulți, plini de bucurii alături de cei dragi. (10531)

● Pensionarea să aducă mamei noastre SABINA CENTEA multă sănătate și zile senine. „La mulți ani!”.

Inocenția, Romulus, Benonia, Florin, Maria, Emil (10840)

In pragul pensionării, urăm dragului nostru NICOLAE STIMERIU viață lungă, sănătate, fericire, alături de cei dragi.

Soția Elena, fiicele Elena și Mariana (10867)

La aniversarea celor 60 de ani doresc iubitei mele mame AMALIA MUNTEANU sănătate, zile mai senine și „La mulți ani!”.

Ioan (10838)

DECESE

Sincere condoleanțe kolegei noastre Luci Volovici la moartea mamei sale.

Colegii de la B.C.M. — I.R.E. Sibiu

Regretăm din suflet trecerea în neființă a bunului nostru coleg

IOHANN SCHMIDT

— lăcătuș-șef la Electromontaj Sibiu —

Sincere condoleanțe familiei.

Colegii (10859)

Profund îndurerăm, anunțăm trecerea în neființă a celei care a fost

STELA HALLER

(profesoară pensionară)
Ceremonia înmormântării va avea loc — simțată, 23 iunie a.c., ora 11, la Biserica din groapă (str. Justiției nr. 7), Sibiu. Relații la telefon 15431.

Familia Dr. Radu, Haller (10848)

Cu durere în suflete ne despărțim de

STELA HALLER

Sintem alături de familia îndurerată.

Familia Dancăș și Rus (10874)

Cu adincă durere anunțăm încetarea fulgerătoare din viață a scumpului nostru

COSTICA BUCURENCIU

Înmormântarea va avea loc în Brașu, în ziua de 22 iunie 1990, ora 13.

Soția Eugenia, fiicele Eugenia și copiii, Laura și copiii, Maria și copilul (10807)

Profund îndurerăm anunțăm încetarea din viață a celei ce a fost

MARIA NISTOR — 86 ani

Familia (10803)

Cu adincă durere în suflet anunțăm moartea fulgerătoare a scumpului și unicului nostru fiu

GHEORGHE ZAMACAU

— 37 ani —

Înmormântarea vineri, 22 iunie, ora 13.

Părinții Ana și Gheorghe (10812)

Te-ai dus fără întoarcere, te strigăm poate vei veni, te căutăm cu gândul că te vom reîntâlni, dar nu mai aparî niciodată

GHIȚĂ ZAMACAU

Te vom plînge mereu.

Nicolae și Maria Huciu (10812)

Sintem alături de colega noastră Maria Puic, la marea durere pricinuită de decesul tatălui ei.

Sincere condoleanțe!

Colegii, Serviciul 501 I.M. Mirsa (10810)

COMEMORARI

● S-a scurs un an de jale și durere grea, de la despărțirea de iubitul meu soț VASILE BADILA — 77 ani (Poplaca)

Comemorarea — duminică, 24 iunie 1990, la Biserica din Poplaca.

Soția Maria și fiii (10662)

● La 23 iunie 1990, se împlinesc 6 luni de când m-a părăsit fulgerător, bunul și dragul meu soț

ALEXANDRU NAGY (ȘANY) — 63 ani —

— fost picher C.F.R. Sibiu —

Dumnezeu să-l odihnească.

Soția Hermina (10492)

● Lacrimi împletite cu durere din buchetul neuitării pentru cel care a fost

IOAN OLARIU (Medias)

Comemorarea — duminică, 24 iunie 1990, la mormint.

Soția, fiul și nora (10734)

● Nu se poate reda în cuvinte durerea apăsătoare la 6 luni de când într-o zi de decembrie ochii tăi blânzi și buni i-ai închis fulgerător dragul nostru

TIBI NEDELCA — 43 ani

Comemorarea simțată, 23 iunie, ora 11, la mormint.

Soția, fiica și mama (10746)

● Cu durerea neîmpăcată a despărțirii veșnice, amintim celor care l-au cunoscut pe dragul nostru soț, tată și bunic

GRIGORE CRĂCIUNESCU

— 63 ani —

— că s-a scurs 6 săptămâni de când ne-a părăsit pentru totdeauna.

Comemorarea — simțată, 23 iunie, ora 12, la mormint.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Familia (10801)

Se împlinesc 6 luni, de când, inimile noastre sînt pline de durere apăsătoare, când într-o zi de decembrie, gloanțe ucigăse i-au închis ochii lui senini și plini de bunătate pentru

totdeauna

IOAN CORLACIU — 32 ani

Mereu vor curge lacrimi, Peste mormintul tău,

Mereu vor plînge inimi, Tu vei dormi mereu.

Comemorarea — duminică, 24 iunie în Dumbrăveni.

Soția, copiii, părinții și socrii (10794)

Un gând, o lacrimă, o floare, eternă aducere aminte în memoria celui plecat dintre noi

IOAN CORLACIU

Dorina și Nelu (10708)

Se împlinesc 6 luni, de când inimile noastre sînt pline de durere apăsătoare, când într-o zi de decembrie, gloanțe ucigăse i-au închis ochii lui senini și plini de bunătate pentru

totdeauna

VASILE OLĂRESCU

— 32 ani —

Mereu vor curge lacrimi, Peste mormintul tău,

Mereu vor plînge inimi, Tu vei dormi mereu.

Comemorarea — duminică, 24 iunie în Dumbrăveni.

Soția și copiii (10705)

S-a scurs 6 luni de când inimile noastre ne sînt pline de durere și amar, de când stăm în fața tristului mormint presărindu-l cu lacrimi și flori. Nu putem reda în cuvinte durerea apăsătoare când, în ziua de 22 decembrie, ochii tăi buni și plini de viață i-ai închis pentru totdeauna buna noastră fiică, nepoată,

soară, cumnată și mătușă

ADRIANA LUPEA

(n. Bratu)

Comemorarea — simțată, 23 iunie, ora 15, la mormint.

Familia (10756)

S-a scurs 6 luni de jale și durere, de la despărțirea de scumpa noastră mamă și soție

ADRIANA LUPEA — 29 ani

Comemorarea — simțată, 23 iunie, la cimitir, ora 15.

În veci nemîngiați Dani și Vasile (10696)

— Reducem în memoria celor care l-au cunoscut, că se împlinesc 6 săptămâni de când ne-a părăsit pentru

totdeauna iubitul nostru soț, tată, soț și bunic

VIOREL PIPERNEA

Comemorarea va avea loc simțată, 23 iunie 1990, ora 16, la mormint.

Familia (10701)

Dureroasă și neuitată va rămîne pentru noi ziua de 22 iunie, și triste au fost zilele de când ne-a părăsit pentru totdeauna scumpa noastră soție și mamă

AURICA CONSTANTIN

S-a scurs 12 luni de când îi păstrăm vie amintirea.

Soțul și copiii

S-a scurs 6 săptămâni de dor și jale, de când ne-a părăsit draga noastră, cea care a fost

DOINA SPĂTARU (născută Babă)

Comemorarea — simțată, 23 iunie, ora 17, la capela din str. Anton Pann, nr. 16.

Dumnezeu s-o odihnească în pace!

Familia

S-a scurs un an de jale, dor și durere grea, de la despărțirea de iubitul nostru soț, tată, soț și bunic

IOAN DRAGHICI (croitor)

Comemorarea în ziua de simțată, 23 iunie, ora 13,30 la cimitir.

Dumnezeu să-l odihnească!

Familia (10700)

S-a scurs 6 luni de când inimile noastre ne sînt pline de durere, de când stăm în fața tristului mormint, presărindu-l cu lacrimi și flori. Nu putem reda în cuvinte durerea apăsătoare

cînd, într-o zi de decembrie (22) ochii tăi blânzi, calzi și plini de bunătate i-ai închis pentru totdeauna,

dragul nostru soț și tată.

IOAN BRAGA — 40 ani

Mereu vor curge lacrimi peste mormintul tău.

Mereu vor plînge inimi, tu vei dormi mereu.

Mama, soția, Chivuța și copiii Lucian și Cristinel (10726+10741)

Prezent mereu în sufletele noastre, păstrăm neștearsă amintirea bunului nostru naș

IOAN HANȚ-BOGDAN

— 35 ani —

Dumnezeu să-l odihnească!

Familia Telespan (10522)

Azi, 22 iunie, se împlinesc 6 luni de când gloanțele nemiloase l-au răpit dintre noi pe

REINI HIENZ — 18 ani

Lacrimi și flori este tot ce mai putem să-ți oferim.

Părinții, sora, bunicii, unchi, mătușile și verii (10546)

Se împlinesc 6 luni de când gloanțele nemiloase au rupt firul vieții, la 22 decembrie a dragului și iubitului nostru fiu, frate și nepot

NICOLAE-LIVIU GIURA

Comemorarea — simțată, 23 iunie 1990, ora 14, la mormint.

Părinții, frații și bunica (10298)

Nestînsă durere, permanentă aducere aminte de scumpul nostru fiu și frate

lt. col. (r) VASILE SIRGHIE

— 55 ani —

la 6 luni de la deces și bunul nostru soț, tată și bunic

VASILE SIRGHIE

— 66 ani —

la 18 ani de la deces.

Comemorarea — simțată, 23 iunie, ora 17, la cimitir.

Dumnezeu să-l odihnească.

Familia Sirghie, Coșofană și Sirbu (10758)

Lacrimi și flori este tot ce-i mai putem dăru

celui care a fost un bun soț, tată, soț și bunic

lt. col. (r) VASILE SIRGHIE

— 55 ani —

de la al cărui deces se împlinesc 6 luni. Nimic nu va putea alina durerea eruntă care ne-a lovit fără milă.

Comemorarea — simțată, 23 iunie, ora 17, la mormint — Avrig

Recunoștință celor care-i vor dăru o clipă de aducere aminte.

Familia (10757)

Astăzi, 22 iunie, se împlinesc 6 luni, de când l-am condus pe ultimul drum și ne-a părăsit pentru totdeauna scumpul nostru

MIKY

Koste Francisc, Maria, Dany și fiul Miky (10723)

Lacrimi și flori este tot ce-i putem dăru

dragei nașe

ANA CĂZILA

Finii Gherman (10598)

Se împlinesc 6 luni de când soarta nemiloasă l-a răpit dintre noi, în timpul revoluției, pe neprețuitul nostru fiu și frate

FLORIAN DAMIAN

Invităm pe toți cei ce l-au cunoscut la comemorarea care va avea loc simțată, 23 iunie 1990, ora 14, la mormint.

Dormi în pace suflet blind.

Părinții și fratele cu familia (10626)

Te strigăm, poate vei veni, te căutăm cu gândul că te vom reîntâlni. Degeaba! Tu nu poți să mai aparî niciodată. Gloanțele nemiloase te-au răpit, acum 6 luni, de lingă noi, dragul nostru soț și tată

IOAN MITTEL — 35 ani (satul Coveș)

Nu te vom uita niciodată, vei rămîne mereu viu în inimile noastre.

Soția Elena, copiii Florin și Claudiu (10652)

Neștearsă amintire la trecerea a șase luni, de la tragicul sfîrșit din 23 decembrie 1989, a

avocat pensionar

DUMITRU MIHU

Comemorarea — simțată, 23 iunie, ora 16, la cimitir.

Familia (10763)

Azi, 22 iunie 1990, se împlinesc 6 luni de când ne-a părăsit pentru totdeauna, lăsînd durere și jale în sufletele noastre, bunul și dragul nostru

IOAN PAIȘ — 36 ani

Comemorarea — duminică, 24 iunie 1990, ora 14, la Cimitirul din Cisnădie.

(10878)

Anunțăm celor care l-au cunoscut că astăzi, se împlinesc 6 luni de la trecerea în neființă a dragului nostru

ing. IOAN GALAȘIU

Comemorarea duminică, 24 iunie, la Biserica Mohu.

Soția și fiica (10112)

Un gând, o lacrimă, o floare, eternă aducere aminte în memoria celui plecat dintre noi

ing. IOAN GALAȘIU

de la al cărui deces, azi, 22 iunie se împlinesc 6 luni.

Colegii de la IEELIF Sibiu, brigada Turnișor (10815)

O lacrimă și dor nestins pentru cel care a fost

IOAN MARCU

Comemorarea azi, 22 iunie, ora 16, la mormint (Aleea Eroilor), unde vom oficia parastasul de 6 luni.

Părinții, soția, fiica (10849)

DIRECȚIA SANITARĂ

ANUNȚĂ că urmare Ordinului M.S. nr. 564/1.VI.1990, primit în 21.VI.1990 care modifică reglementările anterioare, se anulează concursul din 2. VII. 1990 pentru ocuparea a două posturi de medici inspectori.

Informații suplimentare la Direcția sanitară. — 719 —

SPITALUL JUDEȚEAN SIBIU
INCADREAZĂ:

● 3 ECONOMIȘTI, absolvenți ai Facultății de științe economice — Secția economia industriei, construcțiilor și transporturilor cu o vechime de maxim 3 ani în funcția de economist;

● ECONOMIȘTI și CONTABILI pentru serviciul contabilitate-financiar.

Condiții de încadrare: cu respectarea prevederilor Legii nr. 12/1971.

Informații la telefon 3 30 50/157. — 721 —